

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. VII. Dolor Septimus. Proponit Christum in cruce expirantem pro
Peccatoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

Heu! quantum nocuit pomona revulsa parenti.
O quantum crucifer profuit alter Adam.

Christus ad Peccatorem.

Hoc ego damnosum pensabo pondere malum;
Hoc pretio mortis nomina pendet amor.

§. VII.

DOLOR SEPTIMUS.

Proponit Christum in Cruce expiran-
tem pro Peccatoribus.

Ultima nobilium dilectaq; scena dolorum,
Quo meus extremo funere plangit amor.
Et genitus lachrymans, moriens dat sanguinis
undas.

Et niveo, & roseo perpluit imbre sinus.
Et redimit lachrymis, redimit quoque fonte
cruoris.

Profuit & fluctu sanguis, & unda suo.
Attamen extremis crux vitam suscipit ulnis,
Inter & amplexus mortua vita crucis.
Non tantum nocuit fatalis frondibus arbor,
Quâ malum infelix triste pependit onus:

Afflictis quantum lætissima profuit arbor,
 Et reperit medicum faucibus plaga suum.
 Quàm nocuit verno, dum cresceret arbor
 horto,
 Noxius ah! fructus dum raperetur, erat.
 Profuit exanimi, dum sistitur arbor in umbra,
 Funerique tenet pallida saxa jugi.
 Aurea crux propior morituri limes amoris,
 Te teneo, amplexu brachia junge meo.
 Non grave pondus ero, si fiam pondus amoris
 Quò mea colla premes, quã leve pondus erit
 Stringe manus, & stringe sinus: crux stringe vo-
 lentem,
 Crux desiderijs scena parata meis.
 Suave quiescentis suavissime lectule vitæ,
 In tua crux hæres brachia scriptus eo.
 Te ne thronum dicam! quem purpura sanguinis
 pingit
 Rex meus hoc dictat jura suprema throno.
 Te ne vocem thalamum! quem Chloris floribus
 coronat,
 Prælia post thalamo dulce quiescit amor.
 Te volucrum dicam Iusuri Numinis arcum,
 Hoc posita est arcu blanda sagitta Deus
 Exulibus missam te posthac dixero scalam,
 Hæc celer inscendit sidera clausa latro.

Mel

Mellifluam dicam te crux aptata sagittam,
 Vulnera si facias, vulnera grata facis.
 Te posthac dicam mihi centrum nobile cordis,
 Huc ferar, & nullâ lege ruentis agar.
 Nulla quies, nisi chara tuis crux figar in ulnis:
 Ni tua speratas præbeat ulna lares.

Christus ad Peccatorem.

O vos Benigna, Amore digna
 Salutis almæ tempora!
 Ah me tenete! me sustinete!
 Ut fida cordis viscera.
 Vos diligemus, quoad trahemus
 Vitæ fluentis spiritum:
 O crux! decora salutis hora!
 Hoc redde, ne sit irritum.

F 5

PARS